Anul III. — Nrul 25

Prețul unui exemplar **4** Lei.

Timișoara, 16 Iunie 1929

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub președenția D-lui Prof. A. C. CUZA

ABONAMENTUL PE UN AN

Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500

Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000

Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:
ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Din „Lucrarea diavolească a adventiștilor"

de: Dr. Grigore Comșa. Episcopul Aradului

Cititorul ar putea să creadă că este o născocire a spune că lucrarea adventiștilor este diavolească. Nimic nu punem dela noi în socoteala adventiștilor. Astfel chiar și titlul acestei cărticele îl împrumutăm chiar dela un adventist de ziua a șaptea.

Este vorba de adventistul Constantin Ouatu, care de ani de zile duce o luptă dârză împotriva relelor ,cari sguduie adunările adventiste. Văzând acest adventist că relele nu se îndreptează, s'a socotit să scrie o carte sub titlul: „O lămurire a stărilor de lucruri din Biserica adventiștilor de ziua a șaptea".

Cartea mi-a fost trimisă și mie cu următoarea scrisoare:

„Vă rog să mă ertați pentrucă îndrăznesc a Vă înmâna această carte care eu am scris-o în urma constatărilor făcute în grupul acesta de credincioși, condus de niște șarlatani interesați, care se ascund subt masca Evangheliei; și pretânduse la diferite trucuri, pentru a exploata sufletele naive într'un mod ne rușinat.

In această carte vreau să arăt, cât sunt de șarlatani, că ori și ce încercare de-ai aduce la sentimentele realității, de-a corespunde cu cele ce predică, dar este imposibil, pentrucă nu sunt călăuziți de sentimente religioase; ci de interese murdare materiale.

Dacă credeți că această lucrare, V'ar folosi la demascarea acestor șarlatani, sunt la dispoziția D-Voastre.

Cu deosebit respect
C. Ouatu".

Mult am stat pe gânduri, când am cetit această scrisoare și cartea trimisă.

1. De ce am scris cărticica?

Nu-mi venea să cred că s'au putut întâmpla lucrurile îngrozitoare istorisite în broșura primită. Adventiștii sunt descriș în culori triste și dureroase. Și în fața mea veneau satele românești, în cari s'a cuibărit adventismul. Vedeam că nu mai este în acele sate liniștea de mai nainte. Din cartea d-lui C. Ouatu vedeam dovezi că adventiștii cum batjocuresc Biserica ortodoxă și pe preoții ei. Vedeam certurile, frecările dintre adventiști. Imi dădeam seama că primejdia adventistă este mare și că de multe ori am fost rugat mai ales de către preoți din vechiul-Regat, ca să scriu în **„Biblioteca Creștinului Ortodox"** și împotriva adventiștilor.

Așa s'a plămădit în sufletul meu această cărticică având scopul a arăta pe scurt cele cuprinse în cartea scrisă și trimisă mie de adventistul C. Ouatu.

Prietin drept și sincer al neamului meu românesc fiind, am nădejdea că prin aceasta voiu deschide ochii tuturor și ei vor cunoaște în sfârșit lingușirea adventiștilor. Veți vedea, iubiți cetitori, că tâlcuitorii legii lui Dumnezeu nu pot să fie cei fotografiați în această cărticică ce o scriem după cele scrise de un adventist.

Este rău când cineva se ia numai după judecata sa proprie și crede că priceperea sa este mai mare decât a altora. Unul ca acesta grșește și i se potrivesc cuvintele Psalmistului: „N'a vrut să priceapă, ca să facă bine" (Ps. 25 v. 3). Așa fac adventiștii. Ei își pot aduce bine aminte și acum că Biserica ortodoxă învață cele sănătoase despre lucrurile lui Dumnezeu, dar interesele materiale, bănești nu-i lasă să părăsească minciuna.

Sfântul Ioan Gură de Aur zice cu drept cuvânt că interesele cârmuiesc dorințele oamenilor ca să fie orbi în lucrul mântuirii.

Omul nu se ia după ceeace simte și ar trebui să simțească, pentrucă interesul îi întunecă mintea și inima. Și când întunecarea aceasta este lucru sigur, atunci omul nu mai are remușcare. Omul ar trebui să vadă lucrurile cu ochiul curat, dar interesul îi întunecă vederea.

Vai cum se potrivesc adventiștilor aceste adevăruri. Ei au interese trecătoare cari îi îndeamnă să încerce a duce în rătăcire pe oameni. **Adventiștii țin Sâmbăta ca Jidovii, deși Sâmbăta este din legea lui Moisi iar noi știm că** „sfârșitul legii este Hristos" (Romani 10 v. 4). Legea lui Moisi învățătoare ni-a fost nouă spre Hristos, ca din credință să ne îndreptăm. Iar dacă a venit credința nu mai suntem subt învățător". (Galat. 3. 24—25).

2. Românismul și legea lui Moisi.

Scopul nostru nu este aici să arătăm că trebue să prăznuim Duminica. Toată lumea creștină de pe pământ serbează Duminica dar din nenorocire s'au găsit și câțiva Români, cari țin Sâmbăta ca Jidovii. Mult m'am mirat cum se poate întâmpla așa ceva la noi Românii. Sâmbăta o serbează jidovii în amintirea ieșirei strămoșilor lor din Egipt, dar noi Românii ortodocși ca toți creștinii din lume, trebue să prăznuim Duminica.

Cum se face că s'au găsit Români, cari să prăznuiască cu Jidovii? Eu nu-i osândesc pe acești Români decât dacă rămân în greșala lor chiar după ce li s'a arătat că greșesc.

Trebue să știm că Noul Testament nu poate fi socotit ca și cum ar fi sub legea jidovească. Invățătura creștină nu o putem potrivi la cuvintele Vechiului Testament. Domnul zice limpede: „Nimeni nu pune petic de pânză nouă la haină veche, că își ia plinirea sa dela haină și mai rea spărtură se face". Mat. 9.

Trebue să știm că numai acele porunci din legea lui Moisi mai au valoare, cari în Testamentul Nou nu au fost întregite sau înlocuite cu altele. Este știut că legile din Vechiul Testament au avut numai un înțeles de pregătire (Galat. 3. v. 24 Evrei 7 v. 18-19 și Romani 6, 14). **Sâmbăta a fost înlocuită cu Dumineca și așa trebuia să fie, căci creștinii nu prăznuesc ieșirea din robia Egiptului ca Jidovii, ci ieșirea prin Hristos din robia păcatului.**

Legea veche pregătea. In legea veche depre Dumnezeu se vorbea mai întunecat și jidovii nu voiau să creadă decât literei moarte. Când a venit Hristos jidovii n'au voit să creadă că este Fiul lui Dumnezeu; nici azi **nu cred Jidovii în Hristos!!**

Deci fiii neamului românesc să ia seama ca să nu țină Sâmbăta lui Moisi cu Jidovii.

Sf. Pavel a spus limpede că nimeni nu are dreptul să judece pe creștini pentru mâncări sau beuturi. sau pentru **Sâmbete.** (Colos. v. 16).

Din toate acestea vedem că Iisus este sfârșitul legii vechi.

(Urmare în No. viitor).

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pascalia veche și ratificarea Concordatului

Episcopii partidelor și partidele Episcopiilor. — Reforma Bisericei.

„Pascalia veche și ratificarea Concordatului?"

Ce legătură poate fi între una și alta?

Răspund:

Justiția imanentă: care pedepsește pe cei vinovați, prin urmările faptelor lor.

Vinovați aici, — evident — sunt **Episcopii.**

Pascalia veche, serbarea Sf. Pasti, după datină, a fost schimbată samavolnic de majoritatea Episcopilor astronomi din Sf. Sinod, care s'a contrazis de câteva ori: săpând o adâncă prăpastie între ei și popor, și perzându-și orice autoritate în Stat.

Ratificarea Concordatului, în forma insultătoare în care s'a făcut — indiferentă de fond — a fost urmarea imediată a faptului că Episcopii astronomi, cari schimbase Pascalia samavolnic, nu mai aveau nici o autoritate față de samavolincia Statului, cu Concordatul: odată ce se despărțise de dragostea poporului, nesocotit în datina și sentimentele lui.

Căci cine este „Statul"?

Partidele.

Aici intervine a doua urmare, generală, fatală, a ,justiției imanente". Care nu iartă:

Episcopii partidelor — înscriși în partide ca să-și facă interesele de parvenire materială, sau să li se treacă cu vederea atâtea — au fost tratați în consecință de **partidele Episcopilor.**

Nici o considerație, nici un respect, obligatoriu — omenește și politicește vorbind — față de reprezentanții „Bisericei dominante" a Statului.

De ce?

Pentru că nici ei nu sunt reprezentanți ai Bisericei, nici el, nu e „Stat".

Episcopii dacă nu ar fi înscriși în partide ar reprezenta și ei ce-

Contribuții

la demascarea ființiei și secretelor Franc-masoneriei

(Continuare).

de: Romulus Damian

Evident că în fața acestor silnicii a Marilor Puteri, cu oameni franc-masoni și la ordinele franc-masoneriei și a Alianței israelite Universale, rușinea lor istorică rămâne formidabilă și Francmasoneria a dovedit încă odată că e creată pentru a se juca cu popoare și State, că Independența României și Intregirea românilor în hotarele sale de azi, firești și naționale, sunt considerate **ca o punte de trecere pentru ajungerea scopului criminal de a forma mâine pe ruinele României, marele imperiu judaic.** Căci Franc-masoneria nu vrea să știe că Independența României a fost câștigată cu moartea a 17,000 de soldați la Grivița, la Plevna, la Smârdan și la Vidin, iar întregirea neamului cu viața a 800,000 de români pe toate fronturile sale în războiul mondial, pe care alianța israelită Universală de acord cu Lojele franc-masone din New-York, Paris și Londra l'a aprins pentru interese pur jidănești, cum vom avea ocazie a constata din procesul asasinilor arhiducelui Frantz Ferdinand al fostei Austro-Ungaria, desbătut la 12 Octombrie 1914 la Zagreb, cum și din procesele Congresului Franc-masoneriei universale, ținut în 1926 la Belgrad.

Uneltirile criminale franc-masone fiind dovedite cu ocaziunea congresului de Pace dela Berlin și a „Independenței României", mai multe loje fură închise, chiar la acea vreme iar altele mai târziu. Tot din cauza aceasta a fost închisă loja **„Discipolii lui Pitagora"** din Galați, pusă sub obediența jidanilor din Paris, chiar dela fondare în anul 1867, și nu în anul 1865 cum ne spune d-l Ulic în citata revistă „PAZA". Loja aceasta a fost apoi redeschisă la 1887 pentruca abia după câtiva ani să fie din nou închisă, la anul 1899, din cauza uneltirilor sale în Dobrogea și în mijlocul dușmanilor românilor din Macedonia, Transilvania și Banat, uneltiri dăunătoare României și tuturor românilor, și nu din cauză de neînțelegeri între acționarii cari zidiseră un Templu propriu, cum ne face să credem d-l Ulic. Dar iată, dealtfel, o declarație foarte prețioasă făcută de un franc-mason de grad superior, cum îl posedă d-l Ulich, din care rezultă clar că Templul franc-masonilor din Galați era totodată și un fel de Bursă unde acționarii vindeau și cumpărau acțiuni în loc de a profesa „Caritatea, Umanitatea, Fraternitatea etc." cum pretind că fac, cum strigă în lumea întreagă și cum sub această mască se ascund.

Tot din cauze de uneltiri dăunătoare intereselor României au fost închise, la 1901 și 1903, lojele „Unirea-Virtutea" din Focșani și „Ajutorul" din Călărași, ambele sub obediența jidanilor din Roma și din Paris. Pe vremea aceasta erau multe și grele luptele politice în România, pe chestiunea veșnicei crize financiare, provocată de conducătorii țării, **cum de altfel și în ziua de azi această criză să datorește numai și numai politicianilor noștri ce se pricep atâta de bine se îmbete poporul cu apă rece,** pe chestiunea școalelor naționale a românilor din Macedonia și pe chestiunea politicei românilor din Ardeal și Banat față de guvernele din Budapesta. Chestiuni ce toate erau, mai mult sau mai puțin, exploatate totodată și pentru interesele de partid între conservatori și liberali, dintre cari Franc-masoneria avea destui la dispoziție și din cari uneltiri ea și-a făcut un titlu de rușine în fața istoriei naționale, în special în ce privește uneltirile sale la Budapesta în tovărășie cu franc-masonii unguri și jidani ca, Wlasici, Pulsky, Kossuth etc., față de bieții romani ardeleni și bănățeni, supuși la cunoscutul regim sub odioasele guverne maghiare de pe atunci.

Dar cum foarte adeseori uneltirile dăunătoare, în funcțiune, produc tocmai contrarul resultatului dorit și așteptat, așa s'a întâmplat și cu Marea Lojă, zisă, Națională Română, fondată de Constantin Moroiu cum și cu celelalte pendinte direct de marele Orient din Franța. In loc de a primi fructul dorit depe urma uneltirilor sale în treburile interne și externe ale României, începuse declinul pe motive de ambiții și vanități personale, pornite din egoismul de a lua fiecare partea cea mai mare a Leului din munca de uneltiri, ce creșteau în proporția râvnei după ușoare succese personale, până la anul 1906 când se produse o schismă cu resultatul că alăturea de această lojă să înființă una nouă sub denumirea **„România"** de sub conducerea d-lui Ștefan Șoimescu, avocat. Loja aceasta, foarte aprigă concurentă a Lojei Moroiu, a funcționat până la anul 1916 când a fost închisă de tru

va în afară de dânsele: **Biserica.**

Iar „Statul“ — chiar numai prin faptul acesta — ar fi şi el Stat.

Dar aşa, ce să fie?

Cum e turcul, şi pistolul:

Episcopii, ai partidelor. „Statul“, tot a partidelor.

Biserica a nimănui.

Dacă ar fi Biserica **a cuiva** — a reprezentanţilor ei — şi Statul, ar fi Stat, şi partidele ar fi partide: respectuoase faţă de Biserică, cu grijă de interesele Statului.

Fiind precum este:

Reprezentanţii Bisericei — cu prilejul ratificărei Concordatului — au fost trataţi de partide, după consideraţia de care se bucură, ca membrii ai lor: nesocotind astfel, — prin nesocotirea lor — orice interese elementare de Stat.

Căci Statul se razimă pe Biserică, şi dacă aceasta este batjocurită: zdruncinarea autorităţii sale, însemnează distrugerea lui.

Oare **Aurică Vlad,** de veselă memorie — pe când era încă, pe la 1919, ministru de finanţe — e tot aşa de „priceput“, în ale Statului şi ca ministru de culte?

Mie îmi face impresia, că a **fost pus anume** — căci altul, mai apelpisit decât dânsul, desigur că nu se găsea — ca să înjosească, în modul acesta, Bserica ortodoxă română, dominantă: temelia de veacuri a naţionalităţei româneşti, şi a Statului.

*

O culme!

In momentul acesta — de adâncă înjosire a Bisericei — din cauza numai a „politicei“ de partid, a Episcopilor:

I. P. S. S. Mitropoliţi şi Episcopi — întruniţi în Sf. Sinod — au hotărât ca preoţii să nu mai facă politică!

Visezi? Nu! E fapt:

Preoţii, cari vor voi să-şi pună candidatura, în alegerile pentru adunările legiuitoare — auziţi — să ceară învoirea Episcopului!

Se înţelege:

Episcopii naţional-liberali, vor da voe candidaţilor naţional-liberali. Episcopii averescani, candidaţilor averescani. Episcopii naţional-ţărănişti, candidaţilor naţional-ţărăn.şti.

Iar împreună:

Episcopii „partidelor“, **nu vor da voe** preoţilor să candideze pe listele L. A. N. C.

Pentru că acolo, se face **„antisemitism“** — contrar „învăţăturilor lui Hristos“ — **dar** mai cu deosebire neplăcut „partidelor“ asociate cu jidanii: în cari sunt înscrişi Prea Sfinţii Mitropoliţi şi Episcopi.

Astfel Episcopii au crezut că satisfac dintr'odată cuvintele Domnului (Marcu 12.17):

Daţi Cezarului ce sunt ale Cezarului, şi lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu.

Dau Cezarului **tot,** mergând cu partidele. Iar lui Dumnezeu: **nimic.** Susţinând pe Satana.

Că doar însuşi fiul lui Dumnezeu, a zis jidanilor, cu cari Prea Sfinţii Episcopi sunt amestecaţi în partide (Ioan 8.44):

„Voi din tatăl vostru diabolul sunteţi, şi poftele tatălui vostru voiţi să faceţi“...

Cum se vede:

E o firească tovărăşie — conformă cu litera şi înţelesul Evangheliei — pentru Inalt Prea Sfinţii Mitropoliţi şi Episcopi: înscrişi în partide.

Reforma Bisericei.

Da! Aceasta se cere. La dânsa lucrăm.

Nu: **reforma în formă.**

Reforma în spirit.

E o cale destul de lungă, dar sigură, necesară, mântuitoare.

In ce fel?

Mai întâiu:

Să ştim ce este creştinismul.

Părăsind teologia fariseului Paul — care tot farisei produce — să urmăm învăţătura lui Isus.

Restul va veni de la sine.

Un lucru e cert momentan:

Episcopii înscrişi în partide — împreună cu jidanii — nu sunt creştini.

Când vor fi — alţii, deacum înainte — nu vor mai fi **Episcopi ai partidelor.** Iar sfânta noastră Biserică, se va înălţa iarăşi, fiind pusă la adăpostul atentatelor smintite, ale Auricilor Vlazi din **partide.**

Când?

Când românii vor da ascultare —i tot mai mulţi — **doctrinei şi programului L. A. N. C.**

A. C. CUZA.

Academia Română Prinţul Ştirbei Armata românească

Academia română — cea mai înaltă instituţie culturală a ţării, făcută pentru acei cari reprezintă cultura — a introdus în sanctuarul său, ca membru, pe **Prinţul Barbu Ştirbei.**

In ce calitate?

Prinţul Barbu Ştirbei, nu a contribuit cu nimic, prin nici un rând măcar, la sporirea culturii naţionale, în nici o privinţă.

Dar nici Academia, nu i-a putut găsi măcar o umbră de merit, în domeniul culturii: căci altfel l'ar fi invocat pe acesta, cât de neînsemnat ar fi fost.

Prinţul Barbu Ştirbei, a fost primit la Academia română:

Ca administrator al fondurilor donaţiei jidanului Elias.

Ce să zicem?

Halal de „Prinţ“! Halal de „Academia română“!

A protestat şi d. N. Iorga, în mod hotărât, precum protestează orice român, care priveşte cu indignare şi durere, înjosirea încă a unei instituţii româneşti, datorită „politicei“!

Şi ce „politică“, Doamne!

•

O întrebare:

S'a gândit vreodată Academia română să introducă în sânul ei un reprezentant al armatei în calitatea aceasta?

Ea totuş avea un exemplu: **Din Academia franceză prin tradiţie, nu lipseşte reprezentantul armatei franceze.**

Eri, era Mareşalul Foch. Mâne, va fi Mareşalul Pétain.

Iar la Academia română — în lipsa reprezentantului armatei româneşti, care în asemenea condiţii e nimerit că lipseşte — va figura **reprezentantul administraţiei fondului jidanului Elias: Prinţul Barbu Ştirbei.**

D. Gr. N. Filipescu, prin ziarul „Epoca“, se întreabă: **de ce nu şi d. Kaufman?**

Mai întrebăm şi noi:

De ce nu şi Aristide Blanc?

Acesta, cel puţin, poate invoca argumentul că a înfiinţat tipografia „Cultura Naţională“: hrănind cu fonduri, şi pe membrii Academiei Române, ca de-al de Dimitrie Gusti şi alţii, îngrijitori paraziţi ai ediţiilor lui.

Dar, desigur:

Vina şi el, Aristide Blank!

Iată că tot noi li-am dat o „idee“.

„Academia Română“, nu ne îndoim că o va realiza şi pe aceasta, că cealaltă e gata.

Mai sunt şi alţii, cari aşteaptă.

Mâdră ţară! Fericit popor!

Onor. abonaţi
sunt rugaţi
a achita
abonamentul

Cazul Szana

De ce tac gazetele din Bucureşti?

Când o instituţie românească, fie cât de neînsemnată, fie cât de importantă, ajunge într'o stare de criză, toată presa minoritară sare, ca la comandă, asupra acestei instituţiuni. Chiar dacă criza este trecătoare, chiar dacă încurcătura momentană se descurcă peste câtva timp, gazetele evreo-maghiare şi evreo-germane din Timişoara tot se năpustesc cu sadică furie asupra bietei instituţii româneşti, căutând s'o facă una cu pământul.

Ceeace este dureros în asemenea cazuri, e că şi unele gazete de seamă româneşti din Capitală, fie pentru a exploata senzaţionalul, fie pentrucă informatorii acestora în Timişoara sunt nişte inconştienţi, imită pilda duşmănoasă a gazetelor evreeşti scrise în ungureşte şi nemţeşte, contribuind cu foarte mult la diminuarea creditului instituţiei româneşti.

In privinţa aceasta este tipic cazul „Mercur“ — „Danubia“. Presa minoritară din Timişoara, a dus contra acestora o campanie interminbilă, iar ziarul „Curentul“ şi mai târziu „Univerul“ au publicat periodic câte două şi trei coloane despre cele ce se petreceau la aceste două instituţii, chit că mai târziu valurile stârnite în jurul lor s'au potolit, ba însăşi Banca Naţională a acordat pentru sanarea lor un credit de 40 de milioane.

Iată însă că avem azi şi un caz Szana. Incontestabil că la concernul bancherului evreu mort la Chicago — în împrejurări şi pentru motive cari nici azi nu sunt clare — există o acută criză, o criză care a avut darul de a alarma pe multă lume şi care nu se va soluţiona cu una cu două, măcar că d. Aristide Blank, bancherul evreu din Bucureşti, cointeresat la concern, a asigurat pe oricine vrea să-l creadă, că totul merge bine la concernul Szana.

Binele acesta să fie acolo, la d. Aristide Blank!...

Ei bine, în cazul Szana presa nu suflă un cuvânt. Nu vorbesc de presa evreo-maghiară sau evreo-germană din Timişoara şi de aiurea, nici măcar de presa evreo-românească din str. Sărindar (ziarele „Adevărul“ şi „Dimineaţa“) ci de presa noastră românească din Bucureşti.

De ce tace această presă?

Ne amintim de nişte campanii furibunde, îndreptate contra lui Szana prin „Cuvântul“ şi „Curentul“. Azi nu mai ştiu aceste gazete despre nimic din ce se petrece la industriile Szana din Timişoara? Azi, când toată lumea — în afară de Banca Naţională — a aflat despre criza ce bântue la Szana, şi care nu se ştie cum se va termina.

Mai este apoi ziarul „Universul“. Ziar vechi şi serios, românesc întru toate, reputat ca bine informat şi just în aprecieri, „Universul“ n'a dus contra lui Szana nici când o campanie propriu zisă, dar, la ocazii, n'a pregetat să-l pună la punct pe impostorul financiar Szana. Iar când falsul „geniu“ economic îşi dădu obştescul sfârşit, „Universul“ a fost singurul ziar din capitală care a început să cerceteze amănunţit cazul Szana. Un articol datat din Timişoara şi publicat în „Universul“, părea a fi preludiul unor lungi şi temeinice opere de scafandrerie în tot ce poate fi în legătură cu un caz suspect Szana.

Iată însă, că şi „Curentul“ şi „Universul“ au tăcut subit. Şi întreabă lumea: Ce să fie? Nu mai există cazul Szana? Nu este de criticat nimic acolo? S'au paralizat mânile d-lor corespondenţi şi nu mai pot scrie?

Se şopteşte că aceşti d-ni corespondenţi ştiu ce ştiu, dar nu vor să sufle nimic... fiindcă le şoptise ceva la ureche d. Schiller dela Banca Szana...

Cât au luat?

Ca să ştie lumea românească cu cât se cumpără tăcerea unor gazetari români, şi ca să ştie şi cele două gazete bucureştene ce corespondenţi... **grei au la Timişoara.**

R. T.

Pentru domnul Prefect Dr. Cigăreanu

Locuitorii comunei Nadăş, plasa Recaş, în mai multe rânduri au făcut apel la sprijinul Prefecturei, contra actelor samavolnice săvârşite de jidanul Meister, din această comună, care fără nici un drept, s'a pus să taie tufele de pe islazul comunal şi le-a vândut în folos propriu.

Cum acest procedeu jidovesc păgubeşte interesele comunei, cu onoare vă rugăm să binevoiţi să ordona o anchetă la faţa locului care să stabilească faptul, şi să ordonaţi comunei, ca să ceară prin Justiţie, despăgubiri dela jidan.

Tăind jidanul tufele, au crescut pe izlaz o sumedenie de spini, din cauza cărora vitele nu pot paşte aici.

——=xox=——

pele germane, ce găsind în Lojă tabloul lui Miss Clawel, cunoscută spioană franc-masonă şi detaşată lui „Inteligent Serviciu“, despre care am vorbit, i-au dat foc şi apoi au batjocurit şi murdărit loja.

D-l Ştefan Şoimescu fondând loja **„România“** cu autorizaţia Marelui Orient de Italia din Roma, credea că va nimici lojele Moroiu, rămânând singur stăpân. Să înşălase. Mai mulţi membrii, printre cari prietenii intimi şi foarte de aproape, îl părăsiră, tot din motive de ambiţii şi vanităţi personale şi fondară, la 1912, loja **„Unirea“** sub obedienţa jidanilor din Paris, „Marele Orient de Franţa“.

Lojele Moroiu scăzând necontenit cauzează fondatorului Constantin Moroiu mari dezilusii, remuşcări, dureri şi chinuri. Noroc că moare înaintea întrării germanilor în Bucureşti, care au închis toate lojele atât la Bucureşti cât şi pe cele din oraşele ocupate de trupele lui Mackensen, dând foc recvisitelor infolosibile iar mobilierul devenind pradă de războiu.

Toate lojele au lucrat în spirit ostil României, după ordinele jidanilor din Paris, chiar dela început, şi mai ales dela Congresul dela Berlin. Astfel în chestiunea Dunărei ele propagă, urbi et orbi, propunerea franc-masonilor Barrére şi a Lordului englez, Granville de a consimţi la instituirea de jandarm internaţional franc-mason, în apele Dunărei române, ce bine înţeles delegaţii români şi guvernul român au refuzat categoric, cum ne spune în broşura sa: „Chestiunea Dunărei“ partea II., marele M. Cogălniceanu. Dar franc-masonii nu se dau învinşi. Ei continuă uneltirile contra legei „Togmelei agricole“ şi „Regularea proprietăţii în Dobrogea“, ba în foarte multe cazuri văzând aceste „uneltiri“ atingând ultima limită de linişte în ţară, pe care o turburau şi în urma faptului că guvernul dela 1883—1888 îşi însuşeşte intenţiunea precedesorului de a revizui 25 de articole din vechia Constituţie, cu deosebire libertatea presei, pe care franc-masonul C. A. Rosetti, cu tovărăşii săi jidani, o susţineau pe toate căile şi cu toate mijloacele potrivit cu ordinele superiorilor din Paris.

In vreme ce la Camera franc-masonul C. A. Rosetti, cu deputaţii grupaţi în jurul său, susţin din răsputeri deplina libertate a presei, spre folosul direct al jidanilor şi spre paguba cinstei şi onoarei, presei româneşti, scrisă în limbaj civilizat şi fără calomniile, insultele şi ponegririle de astăzi, totodată aruncând sămânţa de răsvrătire în sufletele ţăranilor, pe chestiunea revizuirei Tocmelelor agricole, lojele franc-masone duc o întinsă campanie la sate spre a răscula pe ţărani împotriva boerilor şi zapciilor, în mânile cărora să găseau moşiile mari. **Evident că campania lojelor franc-masone nu avea altă menire decât prepararea răscoalelor dela 1888, pentruca apoi prin aceste răscoale jidanii să pună mâna pe pământuri, cum de altfel s'a şi întâmplat; jidanii bancheri punând stăpânire pe mari şi întinse moşii româneşti. Astfel jidanul Michel Daniel cumpără moşia familiei Balş de 1000 de Fălci, moşia familiei Sturza de 3000 de Fălci, moşia familiei Natei Ganea de 1300 de Fălci. Bancherul jidan Meierhoffer moşiile dela Lespezii de Şiret, dela Criveşti, Făcăşeni şi Hăbăşeşti, în total de 8000 de Fălci. Bancherii, fraţii Weissengrünn moşiile familiilor de boieri Carp, Sturza şi Bogdan, de 9500 de Fălci. Bancherul jidan N. Theiler Moşia Moineşti cu toate izvoarele de Petrol a familiei Mavracordat, şi moşia Soloţii cu izvoarele de Petrol a fostului Prinţ al Moldovei Ion Sandu Sturza, iar jidanul, bancher, Costiner toată moşia dela Bălăşeni** pentruca să nu mai vorbesc şi de ceilalţi. Evident că toate aceste lichele jidăneşti erau franc-masoni şi înainte de a pune mâna pe aceste imense averi româneşti au uneltit răscoala dela 1888. Despre aceste răscoale, ca şi mai elocventă dovadă că ERAU PREPARATE DE FRANC-MASONERIE iată ce ne spune scriitorul jidan Bernard Lazare în cartea sa intitulată: „Les Juifs en Roumanie“ (Jidovii în România), cuvinte pe care le împrumut din cartea eminentului învăţat Dr. N. C. Paulescu: „Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul, Franc-masoneria“, spunând:

„Răsmeriţa rămâne groaza redutabilă a guvernanţilor şi a burgetivorilor români. Ei au văzut în 1888, răscoala dela ţară; au văzut pe ţăranii răsvrătiţi, năvălind în proprietăţi, aruncând recoltele în gârle, distrugând totul în drumul lor.

Burghezimea agrarienilor şi funcţionarilor a înăbuşit sălbatic revolta, omorând şi închizând pe insurgenţi. Dar ea nu a rezolvat astfel problema. Dacă mâine se pregăteşte să încarce cu noui impozite pe clăcaşul său, ea va reaprinde torţa. Poate dacă aduce la disperare pe jidov, dacă îl scoate din răbdări... **acesta se va**

Adunarea foştilor voluntari bănăţeni, la Belinţ

In ziua de 2 Iunie a. c. a avut la Belinţ, adunarea generală a despărţământului Belinţ—Chizătău, al „Uniunei foştilor voluntari“. La aceasta au luat parte 108 membrii şi delegaţi ai satelor: Belinţ, Chizătău, Budinţ, ...r, Topolovăţ, Nadăş, Silagiu, ...ersig, Dragoeşti, Ohabafor...i, Boldur, Hodoş, Valea-Mare, ...ibeşti, Coşteiul mare, Babşa, ...iova, Hisiaş, Susanoviţa, Lu...eţ, Silha, Capăt, Moşniţa, Fe...dia şi Târnova.

Centrala „Uniunei“ din Cluj, a fost reprezentată prin d-l Dr. Nicolae Căpeţianu din Timişoara, iar organizaţiile din judeţul Severin, prin domnii Iosif Albon şi Adrian Ganea, din Lugoj.

Adunarea a fost deschisă de ...mosul luptător Lăzărescu Lăzărel, din Belinţ, care a rostit următoarea cuvântare:

Iubiţi Camarazi! Noi, cari am pornit la luptă, într'un avânt curat şi pătruns de sfântul ideal al unirii tuturor românilor, prin înfăptuirea României-Mari, am venit astăzi aici, ca să ne revedem şi să ne spunem năcazurile, ce ne apasă sufletul zbuciumat. Câte am avea de spus, iubiţi camarazi.

Mulţi dintre noi s'au stins cu grozavă durere a desamăgirii sufletului, văzând, că nimica din ce ni s'au promis, n'a fost împlinit. Marea noastră însufleţire aprinsă prin scânteia idealului sfânt al unirii naţionale, nu ...fi fost permis să se stingă în desamăgire.

Să fim bine înţeleşi:

Nu am râvnit la onoruri şi bogăţii, de care au avut parte colegii noştri din statele vecine, nu am precupeţit sentimentele noastre româneşti, când am ştiut, că ...am făcut datoria faţă de neam, nu am cerut nimic, dar ni s'a promis cerul şi pământul din ...ate părţile şi nu ne-am ales cu nimic.

De ni s'ar fi dat numai una a ...ta parte din cele promise, am fost mulţumiţi, fiindcă am fi văzut, că fraţii noştri de acasă au înţeles importanţa jertfelor noastre şi recunoştinţa frăţească ne-ar fi îndemnat şi la alte jertfe ...ari pentru binele Neamului nostru românesc.

Iubiţi Camerazi, ne-au luat-o ...ţii înainte. Iar noi am fost mereu împinşi la o parte, de toate ...manalele, excrocii şi trădătorii neamului, cari s'au îmbogăţit în timpul cât noi am stat sub arme. De sine se înţelege, că asemenea creaturi nu ştiu să răsplătească meritul celor ce s'au jertfit pentru un ideal, fiindcă ei nu au suflet şi nu cunosc sfinţenia idealului, care mişcă inimile noastre şi ne duce la luptă, sfidând moartea.

Acestea sunt lichelele cocoţate în toate posturile bine retribuite, de unde ne batjocoresc pe noi şi unde îşi încarcă buzunarii cu banii sărmanului nostru stat, jefuindu-l fără milă...

Oratorul continuă cerând să se confişte toată averea dela aceia, cari au furat statul. Intreaga adunare se scoală în picioare şi strigă cu glas puternic: hoţii la puşcărie!

D-l Lăzărescu face apoi istoricul „Uniunei“ şi al activităţii ei de până acum şi constată, că nici guvernanţii de până acum, dar nici conducătorii „Uniunei“, nu şi-au făcut datoria faţă de foştii voluntari. Voluntarii nu au primit nici aceea, ce li s'a asigurat prin legea agrară.

Şi în rândurile foştilor voluntari, se află membri, cari nu şi-au făcut datoria. Astfel se explică, că unii au sacrificat totul pentru menţinerea prestigiului moral al „Uniunei“, fără a se bucura de concursul celora, cari ar fi trebuit să-i ajute şi fără să fi fost sprijiniţi de toţi aceia, în interesul căror au luptat.

Cauzele acestui rău sunt a se căuta în defectele organizaţiei „Uniunei“. Abea sunt două despărţăminte organizate, iar regionala din Timişoara, a fost o simplă creaţiune pentru a servi interesele personale a câtorva domni. Această regională, neprevăzută în statute, lipsită de autoritate morală, ani dearândul nu a făcut nimic, iar despărţămintele existente, — afară de Belinţ — nu au existat de fapt.

După acest scurt istoric, d-l Lăzărescu face propunerea:

a) Să se reorganizeze „Uniunea“ în mod real, pe plăşi şi despărţăminte conf. articolului 22 din statute. Delegaţii despărţămintelor vor forma un comitet judeţean, cu un birou, având un preşedinte, un vicepreşedinte, etc.

b) Organizaţia judeţeană să coordoneze acţiunea tuturor despărţămintelor, în perfect acord, cu organizaţia din judeţele Caraş şi Severin. Numai în felul acesta se poate ajunge la un rezultat bun şi numai astfel se pot încasa sumele neecsare pentru administraţia organizaţiei.

c) Foştii voluntari sunt rugaţi a da mai mare interes organizaţiei lor, sprijinindu-o după puteri, căci numai aşa se poate face treabă bună.

Adunarea aprobă propunerile d-lui Lazarescu, pe care îl aclamă foarte călduros.

Vorbeşte apoi d-l Dr. Nicolae Căpeţianu, delegatul Clujului, care arată cauzele eşuării mişcării voluntariste, care în mare parte au fost independente de voinţa voluntarilor. Domnia-sa se asociază la propunerea d-lui Lăzărescu Lăzărel, adăugând, că pentru judeţul Severin să fie încredinţaţi d-nii Iosif Albon şi Adrian Ganea, cu formarea organizaţiilor.

Recensământul pe care l-a întreprins a dat rezultate satisfăcătoare. Acest recensământ trebue făcut şi peste judeţele învecinate, din Banat. Pentru Timiş-Torontal, se formează 8 despărţăminte şi anume: Recaş cu 226 membrii; Buziaş cu 278 membri; Moşniţa cu 209 membri; Comloş cu 215 membri; Deta cu 210 membri; Ciacova cu 155 membri; Lipova cu 147 membri şi Timişoara cu 150 membri.

Constituirea acstor despărţăminte va avea loc în următoarele zile: 9 I. c. la Moşniţa; 16 Iunie Buziaş; 23 Iunie Ciacova; 24 Iuniet Deta; 29 Iunie Lipova; 30 Iunie Comloş şi Timişoara.

Adunarea aprobă aceste propuneri cu vii aclamaţiuni.

Mai vorbesc domnii: O. Crişmariu, Dumitru Dralea, Iosif Albon şi Teodor Mateş.

Adunarea alege cu unanimitate de voturi următorul comitet de conducere, pentru despărţământul Belinţ: preşedinte: D. Lăzărescu Lăzărel, vicepreşed. Ioan Bogdan, secretar Ioan Gherga, casier Ştefan Lăzărel, în comitet: Constantin Soldan, Ştefan Vancia, Dimitrie Nedelcu, Zaharie Ştaer, Ioan Vinchici, Iosif Gruici, Gheorghe Simici, Dimitrie Pistrui, Moise Teşan, Iosif Budicean şi 4 locuri rămân pentru a fi complectate de comitet.

După alegerea comitetului, adunarea generală îşi exprimă mulţumirea faţă de camarazii lor de luptă, Dr. N. Căpeţianu, Iosif Albon, Adrian Gane, fiind prezenţi şi faţă de d-nii Dr. C. Cosma, din Arad şi Dr. C. Bojinca din Timişoara, cari au lipsit de la adunare.

Corespondent.

Cine-a' îndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii,
Mânca-i-ar casa pustia,
Şi neamul nemernicia!

M. EMINESCU.

Economice

De-ale gospodăriei

Vite mai puţine şi bune

Gospodarul nostru nu poate trăi fără vite. Fiecare caută să aibă cât mai multe vite în grajd, să le înmulţească şi să aibă folosul, pe care îl poate avea astăzi. După răsboi chiar gospodarii cei mai nevoiaşi ţin vite multe, chiar mai multe decât sunt în stare să ţiet. Când intrebi pe unul sau pe altul, câte vite are, îţi răspunde că te miri cum mai poate rezista în ziua de astăzi, când fânul e aşa de scump. Unii nu au mai mult ca 2—3 ha de pământ, în cea mai mare parte fânaţ rău îngrijit, şi ţin câte 2 vaci o juncă, un cal şi 10—15 oi. Cum le hrănesc iarna, cum le scot în vară, — numai Dumnezeu ştie. Numai câte o mânuţă de fân le întinde în iesle, când ar trebui să li se dea de 3 ori mai mult, ca să se sature, iar în ce priveşte sare. tărâţe, ciubăr ş. a. nici nu se pomeneşte. In grajd iarna suflă vântul, vitele tremură de frig, stau flămânde, că li se împreună deşerturile, neîngrijite şi pline de balegă, slabe că abia se mai ţin pe picioare.

Gospodarii noştri au o socoteală foarte simplă în privinţa hranei vitelor. Primăvara, vara şi toamna până ce cade omătul, vitele se mână la păscut pe toloacă, prin ţarină, în pădurile comunale şi ale Fondului bisericesc. Cu oile mai trec toamna la muriş, chiar mult după ce cade bruma de toamnă, cât se poate tot prin parchete noui, unde rod mugurii tinerilor arbori, cari rămân închirciţi şi rău conformaţi pentru totdeauna. Ce să faci? Doară vara dă D-zeu roadă şi buruieni destule pentru vite, iar iarna aceste vituţe se ţin mai cu nimica toată. O mână de fân, ogreji plini de scai, ferigă şi mărăcini — fânuţ, de care dă D-zeu — şi ceva tujleni de păpuşoi, că doară e iarnă şi ceva mai bun o să dea D-zeu la vară. Şi când mai e şi o iarnă lungă şi grea ca'n anul acesta, apoi vai de bietele vite, atâtea pagube pricinuite în pădurile statului, comunelor şi ale Fondului bisericesc, că aceste pagube nu se pot compara nici cât de puţin cu micile foloase aduse oamenilor nevoiaşi. Pădurile noastre sunt direct sacrificate, căci în parchetele, pe unde au trecut oile şi cârduri de vite, reîmpădurirea e compromisă pentru multă vreme. Copăceii firavi sunt călcaţi la pământ şi zdreliţi, rădăcinile distruse, mugurii şi crenguţele sunt roase cu desăvârşire şi dacă se mai ridică ici colo câte un puişor de arbore, e bolnav şi nu mai creşte în sus, ci se resfiră în lături ca un măturoi. Din asemenea plante nenorocite nu va mai rezulta pădure de viitor, ci numai un tufăriş de spini.

Nimene nu trage folos de pe urma sacrificării pădurii, căci dacă s'ar permite păşunatul în pădure într'o măsură şi mai largă, am avea aceleaşi vite flămânde, slabe, fără valoare şi degenerate, căci omul nostru nu vrea să înţeleagă un lucru: Nu vite multe şi slabe, ci puţine, bine îngrijite şi de rasă aleasă, cari aduc un folos real. La mulţi dintre gospodarii noştri nu vezi o vacă de rasă bună, care să dea 8—10 litri de lapte zilnic, ci 2—4 văcuţe slabe, mici, corcituri degenerate, cari dau cel mult 2—3 litri lapte. — Vită proastă, cătare şi mai proastă şi lapte puţin! Dar nu numai cu vacile noastre stăm prost, ci şi cu caii, cu porcii, etc. Gospodarul nostru vrea să ţină vite cât de multe, nu caută însă soiurile cele mai folositoare şi deaceia îi merge prost. Avem atâtea fâneţe şi păşuni bune însă neîngrijite, avem atâtea vite însă de soiu prost, depunem atâta muncă şi atâta grijă pentru a trage cât mai mari foloase, însă avem numai pagube.

Cinstiţi gospodari, dacă, nu vom îmbunătăţi fânaţele şi păşunile noastre, dacă nu vom ţine vite de soiu bun şi numai atâtea vite cât suntem în stare a îngriji bine, munca noastră va fi zădarnică, căci vitele multe şi de soiu prost nu dau foloasele aşteptate. **N. Pascovici.**

„Progresul“ Cernăuţi.

Din viaţa satelor noastre

Liebling. Săteanul Petru Eschard în etatea de 53 ani, s'a spânzurat, din cauza unui morb incurabil.

Tormac. Un comerciant a eşit din comună, ca să se plimbe printre holde, într'o frumoasă seară de vară. La marginea satului a fost invitat de nişte ţigani, ca să vină să le vadă cortul. Comedciantul credul a împlinit dorinţa ţiganilor, cari, în momentul când a intrat în cort, s'au aruncat asupra lui şi l'au jefuit de toate obiectele de valoare şi banii ce i-a avut asupra sa.

Jandarmeria anchetează cazul.

...cu muncitorul câmpului şi îl ajuta să scuture jugul. Dar, chiar dacă nu se va uni cu el, într'o zi ŢARANUL ROMAN REVOLTAT, direct sau indirect, va resolva în România actuala chestie ovreiască, liberându-se el însu-şi şi LIBERÂND PE JIDAN“ (pag. 176).

Cuvintele „liberând pe jidan“ nu pot avea alt sens decât mărturisirea deghizată că încă depe atunci planurile Franc-masoneriei universale erau elaborate în ce priveşte formarea imperiului judaic în Europa răsăriteană, pe ruinele României. Această deducţie, întărită prin cartea citată a franc-masonului german-jidan Dr. Arthur Ruppin, ne oferă convingerea că acapararea politică a României întregite, prin partidele politice toate întovărăşite cu jidani, stăpânirea economică şi financiară a ţării de către SAHENDRIN-UL din România **în slujba Franc-masoneriei universale jidăneşti,** — cum vom avea ocazie a ne edifica ulterior, — **prin banca Marmorosch, Blank şi Comp. din Bucureşti,** şi monopolul Presei şi al caselor de Editură din România, **nu sunt altceva decât prepararea drumului pentru înfăptuirea acestui plan criminal.** Vom mai avea ocazie a vedea cum este înfăţişată România dela anul 1935, după planurile Franc-masoneriei, având un exemplar din aceste planuri pe care îl vom reproduc la timpul său.

Răscoalele din 1888 neaducând toate roadele aşteptate de Franc-masonerie, supra conducătorii „Marelui Orient de Franţa“ din Paris trimit instrucţii lojelor sucursale din România de a intensifica propaganda anarhică şi prin cercurile partidului socialist, înfiinţat de franc-masonerie prin jidanul NAHUM KATZ, — ce îşi zice DOBROGEANU-GHEREA, venit în ţară din Paris după ce fusese expulzat din Rusia pentru uneltirile sale criminale — la anul 1885, în tovărăşie cu ţiganul Ioan Nădejde, la cari mai târziu s'au asociat, — din idealism şi în credinţă că scopul e într'adevăr spre binele muncitorilor şi sărăcimei, — Constantin Bacalbaşa, Barbu Delavrancea, Constantin Mille şi alţi 4 români mai puţin cunoscuţi. Mai târziu toţi văzând că au fost înşelaţi în aşteptările lor au părăsit „Socialismul“, înregimentându-se în arenele luptelor naţionale adevărate, cum e eminentul publicist Constantin Bacalbaşa, unde îl găsim şi azi, iar Constantin Mille şi ţiganul Ion Nădejde rămânând la „Socialism“ **şi în lojele Franc-masoneriei.** Barbu Delavrancea a trecut la conservatori, de atunci nemai punând piciorul în lojă, iar Paul Scorţeanu, şi mai târziu şi ceilalţi, la liberali, de unde toţi aveau mereu îndreptaţi ochii spre „Socialism“, instrumentul supraconducătorilor din Paris.

Alăturea de propagarea ziselor doctrine socialiste în toată ţara, lojele mai semănau şi ideile de anarhie îndemnând pe ţărani să pună cu forţa stăpânire pe pământuri şi pe roadele pământului, preaslăvind evenimentele dela 1871 din Paris, şi sărbătorind aniversările Comunei din Paris. Capul acestor uneltiri este de astă dată fiul lui C. A. Rosetti, Vinilă Rosetti, mare expert în loja franc-masonă **„Mircea Rosetti“** unde îl găsim şi pe Constantin Mille, pe Emil Frunzescu, pe Mircea Demetriade, fiul cunoscutului actor Demetriad, pe jidanul Filip Gesticone, Dr. Schwartzfeld, Dr. Brociner, Asziel, Betelheim Sehein Auerbach, Rosenfeld, Rubin, Socor şi Dr. Gaster, care expulzat din România ajunge la Londra mare rabin.

Agitaţiile mai cerând şi necondiţionata încetăţenire a jidanilor în massă, ce veneau mereu în mare număr în ţară din Galiţia, Bucovina şi Ucraina, îndemnaţi de rabinii lor deacolo la ordinele supraconducătorilor din Paris, şi a CAHALELOR, luaseră aşa proporţii încât guvernul Ion C. Brătianu fu silit de popor de a expulza din ţară pe toate aceste căpitenii, conduse de delegatul „Alianţei israelite Universale“ Armand Lévy, retrimis anume pentru acest scop în România.

Expulsaţii, în frunte cu Armand Lévy, ajungând la Paris continuă munca lor criminală contra României, **schimbându-şi numele.** Astfel jidanul Rosenfeld, de profesiune **cotar de buţi,** profesiune ce nu îl împiedecă a fi totodată şi redactor la ziarul „Vocea Dreptăţei“, — pe care românii naivi şi creduli o sprijiniră, cum dealtfel şi azi sprijinesc „Dimineaţa, Adevărul, Lupta“ etc. etc., în vreme ce ziarele pur naţionale sunt dispreţuite şi nesprijinite eficace, — se lăpădă de Rosenfeld şi îşi ia numele de „COTAR“ nume pur franţuzesc.

(Va urma).

BCU Cluj / Central University Library Cluj

INFORMAȚIUNI

SIMPLĂ CURIOSITATE. D. Stamate Dobrovicescu, directorul sucursalei Băncii Naționale din Timișoara, a stat, de curând, timp mai îndelungat în capitală. Unele versiuni pun călătoria d-sale la București în legătură cu situația critică a concernului Szana. Aceste versiuni spun că d. Stamate Dobrovicescu a făcut Băncii Naționale un referat asupra băncii și întreprinderilor Szana, după moartea subită a falșului „geniu" financiar.

Dacă această versiune corespunde adevărului, am vrea să știm un singur lucru:

Ce fel de informațiuni a servit Băncii Naționale directorul sucursalei acesteia din orașul nostru?

Pentru domnul Primar al orașului Timișoara. Decând cu întronarea ‚libertății" cetățenești, sub actuala guvernare, ne-am trezit deodată în mijlocul evului mediu. Ghicitoare parisiene, 200 harhări din Basarabia, colonizați la noi, războiu de stradă cu comuniștii, greva chelnerilor etc., peste cari ne pomenim, cu una interesantă de tot și veritabil orientală In ziua de 12 c. seara, în fața cafenelei „Pallace", unde și domnul Primar obicinuește a-și petrece câteva minute din timpul său liber, se prezintă un copilandru, îmbrăcat într'un costum fantastic ala „Bajazzo", se suie pe o masă și face diferite figuri acrobatice, pentru ca apoi să-și ia pălăria în mână și să adune banii dela publicul prezent.

Exact, ca în Smyrna, Alexandria, Iaffa, și în Asia chinezească.

Avem încredere, că bunul simț al Domnului Primar îl va sfătui să ia măsuri foarte urgente, față de poliție, care nu vede și nu aude, dar nici nu face nimic și tolerează toate inovațiunile acestea asiatice.

Ar fi un gest uman din partea d-lui Primar, dacă ar afla o soluție pentru a curma și plăcerea noastră de a vedea zilnic pe nebunul „Branislav S", umblând în fața publicului, cu chipiu german pe cap, cu tot felul de „decorații" pe piept, sabie de lemn etc., cerșind chiar și dela domnul primar.

Ce protecție și privilegii are acest nebun, foarte bogat de alt fel, ca să cerșească, când acest lucru este interzis săracilor adevărați, cari nu au ce mânca.

Dispuneți Domnule Primar internarea lui Branislav, într'o casă de nebuni, unde îi este locul, fiindcă și așa mai rămân destui alți nebuni, în oraș și nu trebue să ne fie frică, că nu vom avea de cine râde.

Deputații „noștri", dorm. D-l Cicio Pop președintele Adunării Deputaților a trimis o circulară către toți prefecții de județ din țară, prin care le pune în vedere că roagă pe d-nii deputați din județul lor, ca să călătorească la București, să participe la ședințele Parlamentului, care din lipsa deptaților nu poate lucra. Cele mai multe legi sunt votate cu 40 voturi, ceeace se prezintă foarte trist, când guvernul are o majoritate zdrobitoare în Parlament.

In felul acesta, opoziția poate face ce vrea, iar guvernul se prezintă, par'că majoritatea deputaților guvernamentali, ar fi contra guvernului.

Ce le pasă domnilor deputați de ședințele parlamentare.

Singura lor grijă este să capete diurna de 1000 Lei la zi, în colo ce le pasă de legi pe care nu le înteleg și nu le simt necesitatea.

De cât să stea ca mamelucii pe băncile Parlamentului, unde nu au drept de a vorbi ce vreau, mai bine stau acasă, cu burta la soare, cu convingerea, că toate treburile merg bine în țară.

La sate nu se duc să vadă ce zice poporul, fiindcă aceasta le-ar răpi comoditatea și gravitatea de „domni" mari și atotputernici. Și, în fine, ce să mai promită poporului, când bine știu, că nu se face nimic.

D-l Mihalache încă n'a vindut automobilele, pe care s'a lăudat că le va vinde. Reforma agrară, împrumutul agricol, etc., toate vax și rahat cu apă rece.

Ce să povestească sărmanii dei ei, poporului?

Vai de capul lor.

Liga Agrariană și presa semită. Congresul Ligei Agrariane, ținut la Iași a fost, de fapt, un Congres Antisemit.

Oratorii, în majoritate, s'au plâns contra jidanilor cămătari și exploatatori. Cine a asistat la această întrunire a plecat cu convingerea că toți oratorii erau **Cuziști.**

Cu atât mai mult cu cât publicul din sală striga necontenit să trăiască d. Cuza și Liga Creștină.

Iar cine a citit darea de samă falșă și perfidă a ziarelor jidovești, s'a putut convinge, pe deplin, cât e de necinstită presa jidovească, care a spus orice, afară de adevăr.

Când strugurii sunt prea acri. O gazetă pur jidovească din Cluj, ocupându-se de concursul de frumusețe, ce a avut loc în America, scrie, că „Miss Europa" adecă jidoavca de lângă Budapesta, care a fost aleasă de un juriu pur jidovesc, la Paris, nu a luat parte la concursul din America, fiindcă nu a fost mulțumită cu moralitatea celora, cari au aranjat concursul.

Va se zică, Rebeca, cu pistrui, din Budapesta, consideră de imorali pe aranjatorii concursului, cari, împreună cu dânsa, fac parte din neamul preacurvitelor: Estera, Sara, Rebeca, străbunicele jidanilor.

Ce comedie va fi și asta? De când au jidanii simț moral? Sau „moralitatea" este numai un pretext pentru a ascunde pistruii și rușina cu alegerea Rebecii din Keszthely, de „Miss Europa"? A simțit ea, că în America nici dracu n'o ia în seamă! Și presa cușer se simte obligată a o scuza.

Bibliografice

A apărut:

Despre Poporație

Statistica, Teoria, Politica ei, Studiu economic politic.

EDIȚIA II-a

Revăzută și adăogită

de

A. C. CUZA

(1 Vol. pp. VIII + 700. Prețul 150 lei. București 1929).

Acest volum, pe lângă textul vechiu, cuprinde o **anexă (Scăderea poporației creștine și înmulțirea jidanilor din orașele României)**, patru **note** (I. Legea poporațiet, II. Poporația Franței, III. Poporația orașelor României. IV. Economia politică și poporația) și un **Registru** de materii și nume.

Studiul „Despre Poporație", astfel adăogit al d-lui Prof. A. C. Cuza, este o **cercetare completă** a subiectului, totodată teoretică, de economie politică, și practică de politică economică a țării, lămurind, în deosebi naționalizarea orașelor și problema jidănească.

Recomandăm cu toată căldura cetitorilor noștri studiul „Despre poporație".

Glume

Apelul patriotic al R. M. S. Societatea oficială „Rămâi Mândro Sănătoasă", roagă pe toți aceia, cari fumează țigarete streine, aduse în țară de contrabandă, ca să binevoiască a aduna resturile de țigări fumate („mucurile" de țigări) pentru a pufea fi amestecate cu tutunul nostru, care astfel îmbunătățit, va fi pus în vânzare sub numele de „tutun special de Macedonia", pe un preț ieftin de 2000 Lei chilogramul. In acest scop se vor așeza scruniere speciale pe străzi și în localuri publice, prevăzute cu inscripția: pentru resturile țigaretelor de contrabandă.

Rugăm

Achitați abonamentul!

Primăria Municipiului Timișoara

No. C. 21411.

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE.

Primăria Municipiului Timișoara necesită pentru Fabrica comunală de cărămidă un tractor necesar la transportul cărămizilor.

Procurarea acestui tractor se va face prin licitație publică, ce se va ține la **4 Iulie 1929 ora 10 a. m.** în biroul de licitații al Primăriei.

Concurenții vor înainta la aceasta dată ofertele timbrate, semnate, închise, sigilate și prevăzute cu o garanție de 10% în numerar sau efecte de stat asupra sumei oferite.

Caetul de sarcini cum și condițiunile de licitație se pot primi la Fabrica comunală de cărămidă.

Timișoara, la 12 Iunie 1929.

Primăria Municipiului Timișoara.

Corpul Portăreilor Tribunalului Timișoara.

No. 80/929/6441/928.

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE.

Subsemnatul portărel aduc la cunoștința publică, că în urma decizului cu No. G. 6350/1928 al Judecătoriei Rurală Timișoara în favorul lui Insoțirea de Credit din Remetea Mare repr. Dr. Cornel Petrovici și Dr. Virgil Oprean avocați din Timișoara pentru suma de 2.044 Lei capital, interese de 12% dela 1 August 1925 și pentru spese în 1760 Lei deja stabilite și cele ce se vor mai stabili, se fixează termen pentru efectuarea licitațiunei pe ziua de 26 Iunie 1929 ora 11 a. m. în comuna Remetea-Mare pe când și unde se vor vinde prin licitație obiec-tele sequestrate și anume: 1 vacă și o vițană, prețuită în 5.000 Lei.

Timișoara, la 31 Maiu 1929.

D. Rakovitz, portărel.

Corpul Portăreilor Tribunalului Timișoara.

Nr. 81/929/6432/928.

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE

Subsemnatul portărel aduc la cunoștința publică, că în urma decizului cu Nr. G. 6345/1928 al Judecătoriei rurală Timișoara, în favorul lui Insoțirea de Credit din Remetea repr. prin Dr. Cornel Petrovici și Dr. Virgil Oprean avocați din Timișoara pentru suma de 149 Lei capital, interese de 12% dela 22 Aprilie 1920 și pentru spese în 750 Lei deja stabilite și cele ce se vor mai stabili, se fixează termen pentru efectuarea licitațiunei pe ziua de **26 Iunie 1929 ora 10 a. m.** în comuna Chiroda, pe când și unde se vor vinde prin licitație obiectele sequestrate și anume: 1 car p. boi și 3 metri lemne de foc, prețuite în 1100 Lei.

Timișoara, la 31 Maiu 1929.

Dr. Rakovitz, portărel

Judecătoria rurală Jimbolia.

No. G. 1086/1928.

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE.

Subsemnatul delegat judecătoresc aduc la cunoștința publică, că în urma decisului No. 1086/928 al judecătoriei Jimbolia, în favoarea urmăritoarei Circulația Mărfurilor din Oradea, Firma „Imex" din București și Banca Centrală Bănățeană din Jimbolia pentru suma de 5440+11000+50000 Lei capital și acc., după această sumă interesele legale și cheltuielile specificate în decis, precum și cele ce se vor mai ivi, se defige termen de licitație pe ziua de **27 Iunie 1929, ora 2 d. m.** la locuința urmăritei No. 622 din Jimbolia, pe când și unde se vor vinde prin licitație obiectele sequestrate și anume: 30 metri perdele de cipcă à 150 Lei metru, 30 metri perdele de cipcă à 100 Lei metru, prețuite în suma de 7500 Lei.

Jimbolia, la 6 Iunie 1929.

Muntean, del. jud.

Judecătoria rurală Jimbolia.

No. G. 1285/1928.

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE.

Subsemnatul delegat judecătoresc aduc la cunoștința publică, că în urma decisului No. 1285/929 al judecătoriei Jimbolia în favoarea urmăritoarei Firma Armin Ungar din Timișoara-Cetate pentru 2580 Lei, Firma „Imex" din București pentru suma de 11000 Lei, Banca Centrală Bănățeană S. p. A. Jimbolia, pentru suma de 50.000 Lei capital și accesorii după această sumă, interesele legale și cheltuelile specificate în decis, preeum și cele ce se vor ivi, se fige termen de licitație pe ziua de **27 Iunie 1929 ora 2 p. m.** la locuința urmăritei No. 622 din Jimbolia, pe când și unde se vor vinde prin licitație obiectele sequestrate și anume: 2 garnituri de perdele albe à 3000 Lei, 5 garnituri de perdele albe à 200 Lei, prețuite în suma de 16000 Lei.

Jimbolia, la 6 Iunie 1929.

Muntean, del. jud.

Federala Cooperativelor Bănățene din Timișoara

IV, Str. I. C. Brătianu Nr. 1/a

vinde

Sfoară de Manillă

Marca Standard

cu prețul cel mai convenabil.

AVIZ

Tramvaiele Comunale înce[...] crările de reconstruire a mac[...] lor și încrucișărilor din Piața [...] ian în ziua de 11 l. c. [...] Circulația tramvaielor se va [...] cu transbordare, iar aceia a [...] colelor de stradă prin încun[...] conform indicațiunilor ce s[...] afișa la locurile respective.

Direcți[...]

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE.

In cauza falimentară No. [...] 1928 firmei falite Fabrica de [...] cu Aburi „Treiss" S. p. [...] Jimbolia, subsemnatul cura[...] massei falimentare aduc la [...] ștință publică că în ziua [...] **Iunie 1929 ora 9** se vor [...] prin licitație publică la fața [...] lui, fără a se garanta ca[...] sau cantitatea, următoarele o[...] aparținătoare massei, cuprin[...] pozițiile 1-37 al inventarul[...] plementar falimentar:

Motoare electrice, reducă[...] lectric, roți de transmisie [...] mici, lampe, Dynamo marca [...] ckert & Homolca", firez, [...] decimal, mese de fier, vag[...] sanie, omnibus, cca 1000 b[...] gle de sticle No. 253,351, [...] nești, etc.

Cumpărătorii sunt oblig[...] plăti prețul imediat oferit, [...] 2·4% taxa în numerar, iar [...] tele cumpărate sunt dato[...] transporta numai de cât.

Obiectele de mai sus se [...] dea în orele de birou la [...] falită pe lângă intervenția [...] substituit al curatorului ma[...] limentare Dr. Adalbert H[...] advocat în Jimbolia.

Timișoara, la 11 Iunie 1[...]

Dr. Coriolan Băra[...]

advocat, curatorul massei fa[...]

Primăria Municipiului Ti[...]

No. Tr. 16295.

PUBLICAȚIUNE D[...] LICITAȚIE.

Direcțiunea Tramvaielor [...] nale Timișoara aduce la cu[...] publică, că în scopul vân[...]

cca 15 tone strungituri [...] și oțel Siemens Marti[...]

cca 15 tone fier vechi [...]

cca 15 tone fier vechi [...] (șaboți de frână)

va ține licitație la data de [...] **1929 orele 10 a. m.** la P[...] Municipiului Timișoara (E[...] mera No. 40).

Materialul de mai sus [...] pozitat în curtea stabilim[...] central T. C. T. unde se po[...]

Prețul care se va oferi [...] ab depozitul nostru, nu [...] fie mai mic de Lei 0·60 [...] strungiturile de fier, Lei 1[...] tru fierul de forjă și [...] pentru fierul turnat.

Amatorii își vor depune [...] lor închise și timbrate în [...] împreună cu o garanție [...] numerar sau efecte de [...] suma oferită.

Timișoara, la 6 Iunie 1[...]

Primăria Mu[...] Timișoa[...]

CINEMA:

CETATE: 15—16 Iunie. — APOLLO: 18—19 Iu[...]

CONCORDIA: 20 Iunie.

„VENENOSA"

Nou! **Senzațional!**

Motto: Cine mă sărută moare.

Film de mare senzație din viața artiștilor de circ [...] romanul spaniol al lui I. M. Carretero.

In rolurile principale:

Raouel Meller, Warwick Ward.

Monopol: Filmcentrala, Timișoara.